

KRÆFTENS BEKÆMPELSE

Redegørelse til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg den 8. april 1987

Direktør Ole Bang, Kræftens Bekæmpelse.
Fung. institutchef, mag. scient. soc. Elsebeth Lyngge, Kræftens Bekæmpelses Cancerregister,
Laboratorieleder, Ph. D. Herman Autrup, Kræftens Bekæmpelses Fibiger Institut, Fuldmægtig, cand. jur. Lise Beha Erichsen, Kræftens Bekæmpelse.

Jeg vil gerne indlede med at rette en tak til Miljø- og Planlægningsudvalget, fordi man har givet Kræftens Bekæmpelse mulighed for at redegøre for vore synspunkter i forbindelse med forslaget til folketingsbeslutning om mærkning af kræftfremkaldende stoffer.

Kræftens Bekæmpelse har gennem flere år arbejdet aktivt for at få mærket de ca. 208 stoffer, der af det internationale kræftforskningsinstitut IARC er vurderet som kræftfremkaldende, og som findes i Danmark – det vil sige mærkning af 130 kemiske stoffer med advarselssætningen »Kan fremkalde kræft«.

Mærkning af kræftfarlige stoffer skal godkendes i EF, og efter flere års forhandlinger er det kun lykkedes at få mærket 22 stoffer med denne advarselsmærkning.

Kræftens Bekæmpelse finder dette helt uacceptabelt. Vi har derfor talrige gange tilkendegivet, at sagen er så alvorlig, at den danske stat bør foretage en selvstændig dansk mærkning af samtlige de 130 stoffer, der findes i Danmark. Dette kan som bekendt ske med henvisning til sikkerhedsklausulen, der kan anvendes af en medlemsstat, såfremt denne fastslår, at et stof frembyder fare for mennesker eller miljø.

Når Kræftens Bekæmpelse har taget udgangspunkt i WHO's internationale kræftforskningsinstitut IARC's vurdering, skyldes det, at IARC er en international anerkendt organisation med en høj videnskabelig standard, der løbende undersøger kemiske stof-

fers og processers kræftfarlighed. IARC har indtil nu undersøgt ca. 700 kemiske stoffer og processer, hvoraf foreløbig ca. 208 er blevet klassificeret med henblik på deres kræftfremkaldende effekt.

Disse stoffer opdeles af IARC i fire grupper:

- 1) Stoffer, for hvilke der findes tilstrækkelige epidemiologiske beviser for en sammenhæng med kræft hos mennesker. (IARC's liste I)
- 2) Stoffer, for hvilke der er beviser for en kræftfremkaldende virkning i dyreforsøg, og for hvilke der er begrænset epidemiologisk bevis for en sammenhæng med kræft hos mennesker. (IARC's liste II)
- 3) Stoffer, for hvilke der er tilstrækkelige dyreeksperimentelle beviser for kræftfremkaldende effekt, men kun utilstrækkelig epidemiologisk bevis for en sammenhæng med kræft hos mennesker. (IARC's liste III)
- 4) Stoffer, for hvilke der foreligger tilstrækkeligt bevis for kræftfremkaldende virkning i dyreforsøg. (IARC's liste V).

Kræftens Bekæmpelse mener, at samtlige fire grupper bør være omfattet af kræftmærkningen. Det er uacceptabelt at afvente resultaterne af langvarige epidemiologiske undersøgelser som grundlag for en kræftmærkning, da dette vil betyde, at mange mennesker i den mellemliggende periode forholdes oplysninger om, at et kemisk stof kan være kræftfremkaldende.

Kræftens Bekæmpelse finder det således helt nødvendigt og videnskabeligt acceptabelt at mærke stoffer på baggrund af de resultater, der fremkommer ved velgennemførte dyreforsøg.

Til slut finder Kræftens Bekæmpelse grund til at påpege, at enhver tvivl om et stofs kræftfarlighed skal komme brugeren til gode.

Ole Bang
direktør